

◇ ר'ג'ה' ◇ ואלה שמות סימן קריאה למנחת שבת ושני וחמישי

א א ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה את יעקב איש וביתו באו:
 ואליו. שמהת בני ישראל. דעלו למצרים. עם יעקב. גבר ואנש ביתיה עליו. ב ראובן שמעון לוי
 ויהודה. ה: ראובן שמעון. לוי ויהודה. ג יששכר זבולן ובנימן. י ששכר זבולן ובנימן:
 ד דן ונפתלי גד ואשר. ה: דן ונפתלי גד ואשר. * ה ויהי כל-נפש יצאי ירד-יעקב שבעים
 נפש ויוסף היה במצרים: והואה. כל נפשתא. נפקי ירפא דיעקב שבעין נפשו. ויוסף דהוה
 במצרים. ו וימת יוסף וכל-אחיו וכל הדור ההוא: ומית יוסף וכל אחוהי. וכל דרא ההוא:
 ז ובני ישראל פרו וישרצו וירבו ויעצמו במאד מאד ותמלא הארץ אתם:
 ובני ישראל. נפישו ואתילדו. וסגיאו ותקיפו לחדא לחדא. ואתמליאת ארעא מנהון. פ *
 ח ויקם מלך-חדש על-מצרים אשר לא-ידע את-יוסף: וקם מלכא חדתא על מצרים.
 דלא מקיים גזירת יוסף. ט ויאמר אל-עמו הנה עם בני ישראל רב ועצום ממנו: ואמר
 לעמיה. הא. עמא בני ישראל. סגו ותקפין מננא. י הבה נתחכמה לו פן-ירבה והיה
 כיתקראנה מלחמה ונוסף גם-הוא על-שנאינו ונלחם-בנו ועלה מן-הארץ:
 חבו נתחפס להון. דלמא יסגון. ויהי. ארי יערעננא קרב ויתוספון אף אגון על שנאנא. ויגחון בנא קרב
 ויסקון מן ארעא. יא וישומו עליו שרי מסים למען ענתו בסבלתם ויבן ערי מספנות
 לפרעה את-פתם ואת-רעמסס: ומניאו עליהון שלטונין מבאשין. בדיל לענואיהון בפולחנהון.
 ובנו. קרוי בית אוצרי לפרעה. ית פיתום וית רעמסס. יב וכאשר יענו אתו בן ירבה וכן יפרץ
 ויקצו מפני בני ישראל: וכמא דמענן להון. בן סגו וכן תקפין. ועקת למצראי. מן קדם בני
 ישראל. * יג ויעבדו מצרים את-בני ישראל בפרך: ואפלחו מצראי. ית בני ישראל בקשיו:
 יד וימררו את-חיייהם בעבדה קשה בחמר ובלבנים ובכל-עבדה בשדה את
 כל-עבדתם אשר-עבדו בהם בפרך: ואמרו ית חיהון בפולחנא קשיא. בטנא ובלבני. ובכל
 פולחנא בחקלא. ית כל פולחנהון. דאפלחו בהון בקשיו. טו ויאמר מלך מצרים למילדת
 העברית אשר שם האחת שפרה ושם השנית פועה: ואמר מלכא דמצרים. לחיתא
 יהודיתא. דשום חדא שפרה. ושום תנייתא פועה. טז ויאמר בילדכן את-העבריות וראיתן
 על-האבנים אם-בן הוא והמתן אתו ואם-בת הוא ותיה: ואמר. פד תהוין מילדן ית
 יהודיתא. ותחזין על מתברא. אם ברא הוא ותקטלן יתיה. ואם ברפא היא תקימונה. יז ותיראן
 המילדת את-האלהים ולא עשו כאשר דבר אליהן מלך מצרים ותחיינן
 את-הילדים: ודחילא תיתא מן קדם יי. ולא עבדא. כמא דמליל עמהון מלכא דמצרים. וקימא ית

(שני) יח ויקרא מלך מצרים למילדת ויאמר להן מדוע עשיתן הדבר הזה ותחיינן את הילדים: וקרא מלכא דמצרים לחיטא. ואמר להון. מדין עבדתין פתגמא הדין. וקיימתין ית פניא יט ותאמרן המילדת אל פרעה כי לא כנשים המצרית העברית כי חיות הנה בטורם תבוא אלהן המילדת וילדו: ואמרא חיטא לפרעה. ארי לא כנשיא. מצריתא יהודיתא. ארי חפמן אנין. עד לא עלת (מיי עלא) לותהון. חיטא (מיי חיטא) ילדו; כ וייטב אלהים למילדת וירב העם ויעצמו מאד: ואטיב יי לחיטא. וסגי עמא. ותקיפו לחדא; כא ויהי כי יראו המילדת את האלהים ויעש להם בתים: ודהו. כד דחילא חיטא מן קדם יי. ועבד להון פתינ; כב ויצו פרעה לכל-עמו לאמר כל-הבן הילוד היארה תשליכוהו וכל-הבת תחיון; ופקיד פרעה. לכל עמיה למימר. כל ברא דיתליד ליהודאי. פנהרא תרמוניה. וכל ברפא

תקימון פ

ב בא וילך איש מבית לוי ויקח את-בת-לוי: ואול גוברא מדבית לוי. ונסיב ית בת לוי; ב ותהר האשה ותלד בן ותרא אתו כי טוב הוא ותצפנהו שלשה ירחים: ועדיאת אתתא וילדת בר. וחזת יתיה ארי טב הוא. ואטמרתיה תלתא ירחין; ג ולא יכלה עוד הצפינו ותקחלו תבת גמא ותחמרה בחמר ובזפת ותשם בה את-הילד ותשם בסוף על-שפת היאר: ולא יכילת עוד לאטמרותיה. ונסיבת ליה תיבתא דגומא. וחפתה בחימרא ובזפתא. ושויאת בה ית רביא. ושוייתה בערא על ביי נהרא; ד ותתצב אחתו מרחק לדעה מה-יעשה לו: ואתעתדת אחתיה מרחיק. למדע. מא יתעביד ליה; ה ותרד בת-פרעה לרחץ על-היאר ונערתייה הלכת על-יד היאר ותרא את-התבה בתוך הסוף ותשלח את-אמתיה ותקח ה: ונחתת בת פרעה למסחי על נהרא. ועולימתהא מהלכן על ביי נהרא. וחזת ית תיבתא בגו יערא. ואושיטת ית אמתה ונסיבתה; ו ותפתח ותראהו את-הילד והנה נער בכה ותחמל עליו ותאמר מילדי העברים זה: ופתחת וחזת ית רביא. ודא עולימא בכי. וחסת עלוהי. ואמרת. מפני יהודאי הוא דין; ז ותאמר אחתו אל-בת-פרעה האלף וקראתי לך אשה מינקת מן העברית ותינק לך את-הילד: ואמרת אחתיה לבת פרעה. האייל. ואקרי ליד אתתא מינקתא. מן יהודיתא. ותוניק ליד ית רביא; ח ותאמר לה בת-פרעה לכי ותלך העלמה ותקרא את-אם הילד: ואמרת לה בת פרעה איילי. ואולת עולימתא. וקרת ית אמיה דרביא; ט ותאמר לה בת-פרעה היליכי את-הילד הזה והינקתו לי ואני אתן את-שכרך ותקח האשה הילד ותניקהו: ואמרת לה בת פרעה. הליכי. ית רביא הדין

ואוניקיהו לי. ואנא אתין ית אגריד. ונסיבת אתתא. רביא ואוניקתיה;

וַיַּגְדֵּל הַיְלֹד וַתִּבְאֶהוּ לְבַת־פְּרַעֲהַ וַיְהִי־לָהּ לְבָן וַתִּקְרָא שְׁמוֹ מֹשֶׁה וַתֹּאמֶר כִּי מִן־הַמַּיִם מָשִׂיתָ הוּא; וּרְבָא רְבִיאָ. וְאִיתִיתִיָּהּ לְבַת פְּרַעֲהַ. וְהוּא לָהּ לְבָר. וּקְרַת שְׁמִיָּהּ מֹשֶׁה. וְאָמַרְתָּ.

אַרִי מִן מֵיָּה שְׁחַלְתִּיָּהּ;

(שלישי) יֵא וַיְהִי | בַּיָּמִים הָהֵם וַיַּגְדֵּל מֹשֶׁה וַיֵּצֵא אֶל־אָחִיו וַיֵּרָא בְּסִבְלַתָּם וַיֵּרָא אִישׁ מִצְרַיִם מִכָּה אִישׁ־עִבְרִי מֵאֶחָיו: וְהוּא בְּיוֹמָיָהּ הָאֵנוּן. וּרְבָא מֹשֶׁה וּנְפִק לֹת אַחֻוּהִי. וְחֻזָּא בְּפֹלְחָנְהוּן. וְחֻזָּא גְבַר מִצְרַיִם מְחִי לְגַבַר יְהוּדִי מֵאַחֻוּהִי; יב וַיִּפֶן כַּה וְכַה וַיֵּרָא כִּי אֵין אִישׁ וַיֵּד אֶת־הַמִּצְרַיִם וַיִּטְמַנְהוּ בַחֹל: וְאַתְּפְנִי לְכָא וּלְכָא. וְחֻזָּא אַרִי לִית אַנְשׁ. וּמְחָא ית מִצְרָאָה. וְטַמְרִיָּהּ בַּחֲלָא; יג וַיֵּצֵא בְּיוֹם הַשְּׁנַיִם וְהִנֵּה שְׁנַיִם־אַנְשִׁים עִבְרִים נֹצִים וַיֹּאמֶר לָרְשָׁע לְמָה תִּכֶּה רַעְךָ; וּנְפִק בְּיוֹמָא תְּנַנְנָא. וְהָא. תְּרִין גּוֹבְרִין יְהוּדָאִין נֹצִין. וְאָמַר לְחַיִּבָּא. לְמָא אַתְּ מְחִי לְחַבְרָךְ; יד וַיֹּאמֶר מִי שְׁמֹךְ לְאִישׁ שָׂר וְשֹׁפֵט עָלֵינוּ הַלְהַרְגְּנִי אַתָּה אָמַר כְּאִשְׁרַת הַרְגַתְּ אֶת־הַמִּצְרַיִם וַיֵּרָא מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר אֲכֵן נֹדַע הַדְּבָר: וְאָמַר. מִן שׁוּדָּ. לְגַבַר רַב וְדִיִּין עֲלָנָא. הַלְמַקְטְלִי אַתְּ אָמַר. כְּמָא דְקַטְלַתְּ ית מִצְרָאָה. וּדְחִיל מֹשֶׁה וְאָמַר. בְּקוּשְׁטָא אַתִּידַע פְּתַגְמָא; טו וַיִּשְׁמַע פְּרַעֲהַ אֶת־הַדְּבָר הַזֶּה וַיִּבְקֹשׁ לְהַרְגֵּ אֶת־מֹשֶׁה וַיְבָרַח מֹשֶׁה מִפְּנֵי פְרַעֲהַ וַיֵּשֶׁב בְּאֶרֶץ־מִדְיָן וַיֵּשֶׁב עַל־הַבְּאֵר: וְשִׁמְעַ פְּרַעֲהַ ית פְּתַגְמָא הַדִּין. וּבַעַא לְמַקְטֵל ית מֹשֶׁה. וְעַרְק מֹשֶׁה מִן קַדְס פְּרַעֲהַ. וַיְתִיב בְּאֶרְעָא דְמִדְיָן וַיְתִיב עַל בְּיַרְדָּן; טז וַלְכִהֵן מִדְיָן שְׁבַע בָּנוֹת וַתִּבְאֲנָהּ וַתְּדַלְּנָהּ וַתִּמְלֹאנָהּ אֶת־הַרְהָטִים לְהַשְׁקוֹת צֹאן אָבִיהֶן; ז וּלְרַבָּא דְמִדְיָן שְׁבַע בָּנוּ. וְאַתְּאָהּ וּדְלָאָהּ. וּמְלָאָהּ ית רְטִיָּא. לְאַשְׁקָאָהּ עֲנָא דְאַבּוּהוּן; יז וַיָּבֹאוּ הָרַעִים וַיִּגְרְשׁוּם וַיִּקַּם מֹשֶׁה וַיִּזְשַׁעַן וַיִּשְׁק אֶת־צֹאנָם: וְאַתּוּ רַעֲיָא וּטְרַדוּנִין. וְקַם מֹשֶׁה וּפְרַקְנִין. וְאַשְׁקִי ית עֲנָהוּן; יח וַתִּבְאֲנָהּ אֶל־רַעוּאֵל אָבִיהֶן וַיֹּאמֶר מַדּוּעַ מְהֵרַתֵּן בָּא הַיּוֹם: וְאַתְּאָהּ. לֹת רַעוּאֵל אָבּוּהוּן. וְאָמַר. מִדְיָן. אֹחִיתִין לְמִיתִי יוֹמָא דִּין; יט וַתֹּאמְרֵן אִישׁ מִצְרַיִם הִצִּילָנוּ מִיַּד הָרַעִים וְגַם־דָּלָה דָּלָה לָנוּ וַיִּשְׁק אֶת־הַצֹּאן: וְאָמְרָא. גּוֹבְרָא מִצְרָאָה. שְׁיִזְבְּנָא מִיָּדָּ דְרַעֲיָא. וְאַף מְדִלָּא דְלָא לָנָא. וְאַשְׁקִי ית עֲנָא; כ וַיֹּאמֶר אֶל־בְּנֹתָיו וְאֵין לְמָה זֶה עֲזַבְתֵּן אֶת־הָאִישׁ קְרָאֵן לוֹ וַיֹּאכַל לֶחֶם: וְאָמַר לְבִנְתֵיהּ וְאַן הוּא. לְמָא דָּנִן שְׁבַקְתִּין ית גּוֹבְרָא. קְרַן לִיָּה וַיִּיכּוֹל לְחַמָּא; כא וַיִּזְאֵל מֹשֶׁה לְשַׁבַּת אֶת־הָאִישׁ וַיִּתֵּן אֶת־צַפְרָהּ בְּתוֹ לְמוֹשֶׁה: וְעַבִּי מֹשֶׁה לְמַתְּב עִם גּוֹבְרָא. וַיְהִי. ית צַפּוּרָה בְּרַתִּיָּהּ לְמוֹשֶׁה; כב וַתֵּלֶד בֵּן וַיִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ גֵּרְשֹׁם כִּי אָמַר גֵּר הָיִיתִי בְּאֶרֶץ נְכַרִּיָּה: וַיֵּלֶדֶת פֶּרֶ.

וּקְרָא ית שְׁמִיָּהּ גֵּרְשֹׁם. אַרִי אָמַר. דְּיִר הָיִיתִי. בְּאֶרְעָא נּוֹכְרָאָהּ; כ

ג כג ויהי בימים הרבים ההם וימת מלך מצרים ויאנחו בני ישראל מן העבדה ויזעקו ותעל שועתם אל האלהים מן העבדה: והוה ביומיא סגיאאי האנון. ומית מלכא דמצרים. ואתאנחו בני ישראל. מן פולחנא דהוה קשי עליהון וזעיקו. וסליקת קבילתהון. לקדם יי מן פולחנא: כד וישמע אלהים את נאקתם ויזכר אלהים את בריתו את אברהם את יצחק ואת יעקב: ושמיע קדם יי ית קבילתהון. ודכיר יי ית קימיה. דעם אברהם דעם יצחק ודעם יעקב: כה וירא אלהים את בני ישראל וידע אלהים: וגלי קדם יי שעבודא דבני ישראל. ואמר במימריה למפרקהון: יי ס

ד (רביעי) ג א ומשה היה רעה את צאן יתרו חתנו כהן מדין וינהג את הצאן אחר המדבר ויבא אל הר האלהים חרבה: ומשה. הוה רעי. ית ענא. דיתרו חמוהי רבא דמדין. ודבר ית ענא לאתר שפר רעיא למדברא. ואתא. לטורא דאתגלי עלוהי יקרא די לחורב: ב וירא מלאך יהוה אליו בלבת אש מתוך הסנה וירא והנה הסנה בער באש והסנה איננו אבל: ואתגלי. מלאכא די ליה. בשלהובית אישתא מגו אסנא. וחוא. והא אסנא בער באשתא. ואסנא ליתוהי מתאכיל: ג ויאמר משה אסרה נא ואראה את המראה הגדל הזה מדוע לא יבער הסנה: ואמר משה. אתפני כען ואחזי. ית חוונא רבא דיין. מא דין לא מתוקד אסנא: ד וירא יהוה כי סר לראות אליו אלהים מתוך הסנה ויאמר משה משה ויאמר הנני: וחוא יי ארי אתפני למחזי. וקרא ליה יי מגו אסנא. ואמר. משה משה ואמר האנא: ה ויאמר אל תקרב הלם של נעליך מעל רגליך כי המקום אשר אתה עומד עליו אדמת קדש הוא: ואמר לא תקרב הלכא. שרי סינד מעל רגלך. ארי אתרא. דאת קאים עלוהי. אתר קדיש הוא: ויאמר אנכי אלהי אביך אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב ויסתר משה פניו כי ירא מהביט אל האלהים: ואמר. אנא אלהא דאבוד. אלהיה דאברהם. אלהיה דיצחק ואלהיה דיעקב. וכבשנון משה לאפוהי. ארי דחיל. מלאסתפלא בצית יקרא דיין: ז ויאמר יהוה ראה ראיתי את עני אשר במצרים ואת צעקתם שמעתי מפני נגשיו כי ידעתי את מכאביו: ואמר יי. מגלא גלי קדמי. שעבוד עמי דבמצרים. וית קבילתהון שמיע קדמי מן קדם מפלחיהון. ארי גלי קדמי ביביהון: ח וארד להצילו מיד מצרים ולהעלותו מן הארץ ההוא אל ארץ טובה ורחבה אל ארץ זבת חלב ודבש אל מקום הפנעני והחתי והאמרי והפרזי והחוי והיבוס: ואתגליתי. לשיזבותהון מידא דמצראי. ולאסקותהון מן ארעא ההיא. לארע טבא ופתיא. לארע. עבדא חלב ודבש. לאתר פנענאי וחתיאי.

ואמוראי ופרזאי. וחואי ויבוסאי

ט וְעַתָּה הִנֵּה יַעֲקֹב בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל בָּאָה אֵלַי וְגַם-רָאִיתִי אֶת-הַלְחָץ אֲשֶׁר מִצְרַיִם לַחֲצִים אֹתָם: וּבְעֵן הָאֵל קָבִילַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עֲלֶיךָ לְקַדְמִי. וְאִם גְּלִי קָדְמִי דוּחָקָא. דְּמִצְרַיִם דְּחִקִין לְהוֹן י: וְעַתָּה לָכֵה וְאֶשְׁלַחְךָ אֶל-פְּרַעֲהַ וְהוֹצֵא אֶת-עַמִּי בְנֵי-יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם: וּבְעֵן אֵיתָא. וְאֶשְׁלַחְנִךְ לֹת פְּרַעֲהַ. וְאֶפִּיק. ית עמי בני ישראל ממצרים; יא וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל-הָאֱלֹהִים מִי אֲנֹכִי כִּי אֵלֶךְ אֶל-פְּרַעֲהַ וְכִי אוֹצִיא אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם: וְאָמַר מֹשֶׁה קְדָם יי. מִן אֲנָא. אֲרִי אִיזִיל לֹת פְּרַעֲהַ. וְאֲרִי אֶפִּיק. ית בני ישראל ממצרים; יב וַיֹּאמֶר כִּי-אֱהִיָּה עִמָּךְ וְזֶה-לְךָ הָאוֹת כִּי אֲנֹכִי שְׁלַחְתִּיךָ בְּהוֹצִיאֲךָ אֶת-הָעָם מִמִּצְרַיִם תַּעֲבֹדוּן אֶת-הָאֱלֹהִים עַל הַהָר הַזֶּה: וְאָמַר אֲרִי יְהִי מִיּוֹמִי בְּסַעֲדֶךָ. וְדִין לך אֲתָא. אֲרִי אֲנָא שְׁלַחְתְּךָ. בְּאֶפְקוֹתְךָ ית עמא ממצרים. תַּפְלַחוּן קְדָם יי. עַל טוֹרָא הַדִּין; יג וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל-הָאֱלֹהִים הִנֵּה אֲנֹכִי בֹא אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתִּי לָהֶם אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיכֶם שְׁלַחְנִי אֵלֵיכֶם וְאָמְרוּ-לִי מַה-שְּׁמוֹ מַה אָמַר אֱלֹהִים: וְאָמַר מֹשֶׁה קְדָם יי. הָאֲנָא אֲתִי לֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. וְאִימַר לְהוֹן. אֱלֹהָא דְאַבְהַתְּכוֹן שְׁלַחְנִי לְוַתְּכוֹן. וְיִימְרוּן לִי מִן שְׁמִיָּה. מַא אִימַר לְהוֹן; יד וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל-מֹשֶׁה אֱהִיָּה אֲשֶׁר אֱהִיָּה וַיֹּאמֶר כֹּה תֹאמַר לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֱהִיָּה שְׁלַחְנִי אֵלֵיכֶם: וְאָמַר יי לְמֹשֶׁה. אֱהִיָּה אֲשֶׁר אֱהִיָּה. וְאָמַר. כְּדָנָן תִּימַר לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל. אֱהִיָּה שְׁלַחְנִי לְוַתְּכוֹן; טו וַיֹּאמֶר עוֹד אֱלֹהִים אֶל-מֹשֶׁה כֹּה תֹאמַר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיכֶם אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב שְׁלַחְנִי אֵלֵיכֶם זֶה-שְּׁמִי לְעֹלָם וְזֶה זְכוֹרִי לְדֹר דֹּר: וְאָמַר עוֹד יי לְמֹשֶׁה. כְּדָנָן תִּימַר לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל. יי אֱלֹהָא דְאַבְהַתְּכוֹן. אֱלֹהִיָּה דְאַבְרָהָם. אֱלֹהִיָּה דְיִצְחָק. וְאֱלֹהִיָּה דְיַעֲקֹב שְׁלַחְנִי לְוַתְּכוֹן. דִּין שְׁמִי לְעֹלָם. וְדִין דְּוַכְרַנִּי לְכָל דֹּר וְדֹר;

ה' (חמישי) טז לך וְאֶסְפַּתְּ אֶת-זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיכֶם נִרְאָה אֵלַי אֱלֹהֵי אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב לֵאמֹר פְּקֹד פְּקֹדְתִי אֶתְכֶם וְאֶת-הָעֲשׂוּי לָכֶם בְּמִצְרַיִם: אִיזִיל וְתַכְנוּשׁ ית סבי ישראל. וְתִימַר לְהוֹן יי. אֱלֹהָא דְאַבְהַתְּכוֹן אֲתַגְּלִי לִי. אֱלֹהִיָּה דְאַבְרָהָם. יִצְחָק וְיַעֲקֹב לְמִימַר. מְדַכְר דְּכִירָנָא יְתְּכוֹן. וְיַת דְּאֲתַעֲבִיד לְכוֹן בְּמִצְרַיִם; יז וְאָמַר אֶעֱלֶה אֶתְכֶם מֵעֵנִי מִצְרַיִם אֶל-אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי וְהַחִתִּי וְהָאֲמֹרִי וְהַפְּרִזִי וְהַחִתִּי וְהַיְבוּסִי אֶל-אֶרֶץ זָבַת חֶלֶב וְדָבָשׁ: וְאָמַרְתִּי. אֶסִּיק יְתְּכוֹן מִשְׁעַבְדֵי מִצְרַיִם. לְאֶרֶע פְּנַעֲנָא וְחַתָּאִי. וְאֲמֹרְאִי וּפְרֹזָאִי. וְחֹזָאִי וַיְבוּסָאִי. לְאֶרֶע. עֲבָדָא חֶלֶב וְדָבָשׁ; יח וְשָׁמְעוּ לְקֹלְךָ וּבֵאתָ אֲתָהּ וְזִקְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל-מֶלֶךְ מִצְרַיִם וְאָמַרְתֶּם אֵלָיו יְהוָה אֱלֹהֵי הָעִבְרִיִּים נִקְרָה עָלֵינוּ וְעַתָּה נִלְכֶה-נָא דְרָךְ שְׁלִשֶׁת יָמִים בְּמִדְבָר וְנִזְבַּחַה לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ: וַיִּקְבְּלוּן מִנֶּךָ. וְתִיתִי אֶת יְסֻבֵי יִשְׂרָאֵל לֹת מִלְכָּא דְּמִצְרַיִם. וְתִימְרוּן לִיהָ יי. אֱלֹהָא דִּיהוּדָאִי אֲתַקְרִי עַלְנָא. וּבְעֵן. גִּיזִיל כְּעֵן.

מהלך תלתא יומין במדברא. ונדבח קדם יי אלהנא; יט ואני ידעתי כי לא יתן אתכם מלך מצרים להלך ולא ביד חזקה: וקדמי גלי. ארי. לא ישבוק יתכון. מלכא דמצרים למיזל. ולא מן קדם דחיליה תקיף; כ ושלחתי את ידי והפיתי את מצרים בכל נפלאתי אשר אעשה בקרבן ואחרי כן ישלח אתכם: ואשלח ית מחת גבורתי ואמחי ית מצראי. בכל פרישתי. דאעביד בעניהון. ובתר פן ישלח יתכון; כא ונתתי את חן העם הזה בעיני מצרים והיה כי תלכון לא תלכו ריקם: ואתי. ית עמא הדין לרחמין בעיני מצראי. ויהי ארי תהכון. לא תהכון ריקנין; כב ושאלה אשה משכנתה ומגרת ביתה פלי כסף וכלי זהב ושמלת ושמתם על בניכם ועל בנותיכם ונצלתם את מצרים: ותשאל אתתא משיבכתה ומקריבת ביתה. מנין דכסף. ומנין דדהב ולבושין. ותשוון. על בניכון ועל בנתכון. ותרוקנון ית מצרים; ד א ויען משה ויאמר והן לא יאמינו לי ולא ישמעו בקלי כי יאמרו לא נראה אליך יהוה: ואתיב משה ואמר. והא לא יהימנו לי. ולא יקבלון מני. ארי ימרון. לא אתגלי לך יי; ב ויאמר אליו יהוה מזה בידך ויאמר מטה: ואמר ליה. יי מדין בידך. ואמר חוטרא; ג ויאמר השליכוהו ארצה וישלכוהו ארצה ויהי לנחש וינס משה מפניו: ואמר רמוהי (ס"א רמיה) לארעא. ורמיה לארעא והוה לחויא. וערק משה מן קדמוהי; ד ויאמר יהוה אל משה משה שלח ידך ואחו בזנבו וישלח ידו ויחזק בו ויהי למטה בכפו: ואמר יי למשה. אושיט ידך. ואחיד (ס"א ואחיד) בדנפיה. ואושיט ידיה ואתקיף ביה. והוה לחוטרא בידיה; ה למען יאמינו כי נראה אליך יהוה אלהי אבתם אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב: בדיל דיהימנו. ארי אתגלי לך. יי אלהא דאבהתהון. אלהיה דאברהם. אלהיה דיצחק ואלהיה דיעקב; ו ויאמר יהוה לו עוד הבא נא ידך בחיקך ויבא ידו בחיקו ויוצאה והנה ידו מצרעת בשלג: ואמר יי ליה עוד. אעיל פען ידך בעטפך. ואעיל ידיה בעטפיה. ואפקה. והא ידיה חורא בתלגא; ז ויאמר השב ידך אל חיקך וישב ידו אל חיקו ויוצאה מחיקו והנה שבה כבשרו: ואמר. אתיב ידך לעטפך. ואתיב ידיה לעטפיה. ואפקה מעטפיה. והא תבת הות כבשריה; ח והיה אם לא יאמינו לך ולא ישמעו לקל האת הראשון והאמינו לקל האת האחרון: ויהי אם לא יהימנו לך. ולא יקבלון. לקל אתא קדמאה. ויהימנו. לקל אתא בתראה; ט והיה אם לא יאמינו גם לשני האות האלה ולא ישמעון לקלך ולקחת ממימי היאר ושפכת היבשה והיו המים אשר תקח מן היאר והיו לדם ביבשת: ויהי. אם לא יהימנו. אף לתרין אתיא האלין. ולא יקבלון מנד. ותסב ממא דבנהרא. ותישוד (ס"א ותישפוד)

ליבשתא. ויהון מא דתסב מן נהרא. ויהון לדמא ביבשתא;

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה בִּי אֲדֹנָי לֹא אִישׁ דְּבָרִים אֲנֹכִי גַם מִתְמוּל גַּם מִשְׁלָשָׁם
גַם מֵאִז דְּבַרְךָ אֶל־עַבְדְּךָ כִּי כְבֹד־פֶּה וּכְבֹד לְשׁוֹן אֲנִי וַאֲמַר מֹשֶׁה קֹדֶם יְיָ בָּעֵינֵי יְיָ.
לֹא גִבֵר דְּמַלּוּל אָנֹכִי אִם מֵאֲתַמְלִי אִם מִדְּקֻמוּזִי אִם מִעֵדֶן דְּמַלִּילְתָּא עִם עַבְדְּךָ. אֲרִי יָקִיר מִמְלִלָּה וְעַמִּיק
לִישׁוֹן אָנֹכִי יֵא וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלָיו מִי שֵׁם פֶּה לְאָדָם אוֹ מִי־יִשׁוּם אֵלִים אוֹ חֵרֶשׁ אוֹ
פִּקֻחַ אוֹ עוֹר הֲלֹא אֲנֹכִי יְהוָה: וַאֲמַר יְיָ לִיהֵא מִן שְׂוֵי פּוּמָא לְאַנְשָׁא. אוֹ מִן שְׂוֵי אֲלִימָא. אוֹ חֵרֶשׁא.
אוֹ פְתִיחָא אוֹ עוֹרָא. הֲלֹא אָנֹכִי יְיָ יב וְעַתָּה לֵךְ וְאֲנֹכִי אֶהְיֶה עִם־פִּיךָ וְהוֹרִיתִיךָ אֲשֶׁר
תְּדַבֵּר: וּכְעַן אֵיזִיל. וּמִימְרֵי יְהִי עִם פּוּמְךָ. וְאַלְפִנְךָ דְּתַמְלִיל; יג וַיֹּאמֶר בִּי אֲדֹנָי שְׁלַח־נָא
בְּיַד־תְּשַׁלַּח: וַאֲמַר בָּעֵינֵי יְיָ. שְׁלַח בְּעֵז בְּיַד מִן דְּכִשְׁר לְמַשְׁלַח; יד וַיַּחֲרֶ־אֱפֵי יְהוָה בְּמֹשֶׁה
וַיֹּאמֶר הֲלֹא אֶהְרֹן אַחִיךָ הַלֵּוִי יִדְעָתִי כִּי־דַבֵּר יְדַבֵּר הוּא וְגַם הִנֵּה־הוּא יֵצֵא
לְקִרְאָתְךָ וְרֵאדְךָ וְשָׁמַח בְּלִבּוֹ; ותקִיף רוּגְזָא דִּי בְּמֹשֶׁה. וַאֲמַר הֲלֹא אֶהְרֹן אַחִיךָ לְיוֹאֵה. גְּלִי קְדַמִּי.
אֲרִי מְלֵלָא יְמַלִּיל הוּא. וְאִם הָא הוּא נְפִיק לְקַדְמוּתְךָ. וְיַחְזִינְךָ וְיַחְזִי בְּלַבִּיָּה; טו וְדַבַּרְתָּ אֵלָיו וְשָׁמַתָּ
אֶת־הַדְּבָרִים בְּפִיו וְאֲנֹכִי אֶהְיֶה עִם־פִּיךָ וְעִם־פִּיהוּ וְהוֹרִיתִי אֶתְכֶם אֵת אֲשֶׁר
תַּעֲשׂוּן; ותַּמְלִיל עֲמִיָּה. ותְּשׂוּי יַת פְּתַגְמָא בְּפּוּמִיָּה. וּמִימְרֵי. יְהִי עִם פּוּמְךָ וְעִם פּוּמִיָּה. וְאַלִּיף יִתְכוּן. יַת
דְּתַעְבְּדוּן; טז וְדַבַּר־הוּא לְךָ אֶל־הָעַם וְהָיָה הוּא יְהִי־לְךָ לְפֶה וְאַתָּה תְּהִי־לוֹ
לְאֱלֹהִים; וּמַלְּלִיל הוּא לְךָ עִם עֲמָא. וְיְהִי הוּא יְהִי לְךָ לְמַתּוּרְגְּמוֹ. וְאַתָּה תְּהִי לִיָּה לְרַב; יז וְאַתָּה הַמַּטֵּה
הַזֶּה תִּקַּח בְּיַדְךָ אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה־בּוֹ אֶת־הָאֵתֶּת: וְיַת חוּטְרָא דְּדִין תִּסַּב בְּיַדְךָ. דְּתַעְבִּיד בִּיָּה

יַת אֶתְיָא; פ

א (ששי) יח וַיֵּלֶךְ מֹשֶׁה וַיֵּשֶׁב אֶל־יֵתֵר חֹתָנּוֹ וַיֹּאמֶר לוֹ אֵלְכֶה־נָּא וְאֶשׁוּבָה אֶל־אֲחֵי
אֲשֶׁר־בְּמִצְרַיִם וְאַרְאֶה הָעוֹדִם חַיִּים וַיֹּאמֶר יִתְרוֹ לְמֹשֶׁה לֵךְ לְשָׁלוֹם; וְאִזַּל מֹשֶׁה.
וְתַב לֹת יֵתֵר חֲמוּזִי. וַאֲמַר לִיָּה אֵיזִיל בְּעֵז. וְאַתּוּב לֹת אֲחֵי דְּבְּמִצְרַיִם. וְאַחְזִי הָעֵד בְּעֵז (אָנוּ) קִימִין. וַאֲמַר
יִתְרוֹ. לְמֹשֶׁה אֵיזִיל לְשָׁלוֹם; יט וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בְּמִדְיָן לֵךְ שׁוּב מִצְרַיִם כִּי־מָתוּ
כָּל־הָאֲנָשִׁים הַמְּבַקְשִׁים אֶת־נַפְשְׁךָ: וַאֲמַר יְיָ לְמֹשֶׁה בְּמִדְיָן. אֵיזִיל תּוּב לְמִצְרַיִם. אֲרִי מִיתוּ כָּל
גּוֹבְרֵיָא. דְּבַעוּ לְמַקְטֻלְךָ; כ וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת־אִשְׁתּוֹ וְאֶת־בָּנָיו וַיֵּרָכְבּוּ עַל־הַחֲמֹר וַיֵּשֶׁב
אֶרְצָה מִצְרַיִם וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת־מַטֵּה הָאֱלֹהִים בְּיָדּוֹ; וּדְבַר מֹשֶׁה יַת אֶתְיָא וְיַת בְּנוּזִי.
וְאַרְכִּיבְנוּן עַל חֲמֹרָא. וְתַב לְאַרְעָא דְּמִצְרַיִם. וְנִסִּיב מֹשֶׁה. יַת חוּטְרָא דְּאֶתְעִבִּידוּ בִּיָּה נִסִּין מִן קֹדֶם יְיָ בִּיָּדִיָּה;
כא וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בְּלִבְתְּךָ לָשׁוּב מִצְרַיִמָּה רְאֵה כָּל־הַמּוֹפְתִים אֲשֶׁר־שָׁמַתִּי
בְּיַדְךָ וְעַשִׂיתֶם לְפָנַי פְּרָעָה וְאֲנִי אֶחְזַק אֶת־לִבּוֹ וְלֹא יִשְׁלַח אֶת־הָעַם:

וַיֹּאמֶר יי לְמֹשֶׁה. בְּמַהֲכָךְ לִמְתָּב לְמַצְרַיִם. חֲזִי. כֹּל מוֹפְתֵי דְשׁוֹיֵתִי בַיָּדְךָ. וְתַעֲבִידְנִי קֹדֶם פְּרַעֲהוּ. וְאַנֵּה אֶתְקִיף יָת לְבִיָּהּ. וְלֹא יִשְׁלַח יָת עַמָּא; כִּב וְאָמַרְתָּ אֶל־פְּרַעֲהוּ כֹּה אָמַר יְהוָה בְּנִי בְּכָרִי יִשְׂרָאֵל: וְתִימַר לְפְרַעֲהוּ. בְּדָנִן אָמַר יי. בְּרִי בּוֹכְרֵי יִשְׂרָאֵל; כִּב וְאָמַר אֵלֶיךָ שְׁלַח אֶת־בְּנֵי וַיַּעֲבֹדְנִי וְתִמְאֵן לְשַׁלְּחוֹ הִנֵּה אֲנֹכִי הִרְגָּת אֶת־בְּנֶיךָ בְּכַרְךָ; וְאָמַרְתָּ לָךְ. שְׁלַח יָת בְּרִי וַיִּפְלַח קִדְמִי. וּמְסָרִיב אֶת לְשַׁלְּחוֹתֶיהָ. הָאֲנֵה קִטִּיל. יָת בְּרַךְ בּוֹכְרְךָ; כִּב וַיְהִי בְּדַרְךָ בַּמְּלוֹן וַיִּפְגְּשׂוּהוּ יְהוָה וַיִּבְקֹשׂ הַמִּיתוֹ: וְהוּהוּ בְּאוֹרְחָא בְּבֵית מִבְּתָא. וְעָרַע בֵּיהּ מִלְּאֲכָא דִּי. וּבַעֲא לְמַקְטִילֶיהָ; כִּב וְהִתְקַח צַפְרָה צָר וְתִכְרַת אֶת־עַרְלַת בְּנָהּ וְתַגַּע לְרַגְלָיו וְתֹאמַר בִּי חֲתַן־דְּמִים אֲתָה לִי: וּנְסִיבַת צַפּוֹרָה טְנָרָא. וּגְזַרְתָּ יָת עַרְלַת בְּרַהּ. וְקָרִיבַת לְקִדְמוֹהִי. וְאָמַרְתָּ. בְּדַמָּא דְּמַהוּלְתָּא הָדִין אֲתִיְהִיב חֲתַנָּא לְנָא; כִּב וַיִּרְף מִמֶּנּוּ אִזְ אָמְרָה חֲתַן דְּמִים לְמוֹלָת: וְנַח מְנִיָּה. בְּכִן אָמַרְתָּ. אֵלּוּלִי דְּמָא דְּמַהוּלְתָּא הָדִין אֲתִתְיִיב חֲתַנָּא קִטּוּל; פ

ז כִּב וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־אַהֲרֹן לֵךְ לִקְרַאת מֹשֶׁה הַמְדַבֵּרָה וַיֵּלֶךְ וַיִּפְגְּשׂוּהוּ בְּהַר הָאֱלֹהִים וַיִּשְׁקֹלוּ: וַאֲמַר יי לְאַהֲרֹן. אִיזִיל. לְקִדְמוֹת מֹשֶׁה לְמַדְבָּרָא. וְאִזִּיל. וְעָרַעֶיהָ. בְּטוֹרָא דְּאֲתַגְלִי עֲלוּהִי יִקְרָא דִּי וְנִשְׁיֵק לִיָּהּ; כִּב וַיִּגַּד מֹשֶׁה לְאַהֲרֹן אֶת כָּל־דְּבָרֵי יְהוָה אֲשֶׁר שְׁלָחוֹ וְאֶת כָּל־הָאֲתַת אֲשֶׁר צִוְּהוּ: וְחֲזִי מֹשֶׁה לְאַהֲרֹן. יָת. כֹּל פְּתַגְמֵי דִּי דְשַׁלְּחִיָּהּ. וְיָת כֹּל אֲתֵיָּא דְּפַקְדִּיָּהּ; כִּב וַיֵּלֶךְ מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן וַיֵּאֱסָפוּ אֶת־כָּל־זְקֵנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: וְאִזִּיל מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן. וּכְנָשׁוּ. יָת כֹּל סְבִי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל; וַיְדַבֵּר אַהֲרֹן אֶת כָּל־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר־דִּבֶּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וַיַּעַשׂ הָאֲתַת לְעֵינֵי הָעָם: וּמְלִיל אַהֲרֹן. יָת כֹּל פְּתַגְמֵיָּא. דְּמְלִיל יי עִם מֹשֶׁה. וְעַבַד אֲתֵיָּא לְעֵינֵי עַמָּא; לֹא וַיֵּאֱמֵן הָעָם וַיִּשְׁמְעוּ בִּי־פֶקֶד יְהוָה אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְכִי רָאָה אֶת־עַנְיָם וַיִּקְדּוּ וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ: וְהִימִין עַמָּא. וְשִׁמְעוּ. אֲרִי דְכִיר יי יָת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. וְאֲרִי גְלִי קִדְמוֹהִי שְׁעַפּוּדְהוֹן. וְכִרְעוּ וּסְגִידוּ; (שְׁבִיעִי) הֵא וְאַחַר בָּאוּ מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן וַיֹּאמְרוּ אֶל־פְּרַעֲהוּ כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל שְׁלַח אֶת־עַמִּי וַיְחַגּוּ לִי בַּמְדְּבָר: וּבְתֵר בִּנְ. עֲלוּ מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן. וַאֲמָרוּ לְפְרַעֲהוּ. בְּדָנִן אָמַר יי אֱלֹהָא דִּישְׂרָאֵל. שְׁלַח יָת עַמִּי. וַיִּחְגּוּן קִדְמִי בַּמְדְּבָרָא; ב וַיֹּאמֶר פְּרַעֲהוּ מִי יְהוָה אֲשֶׁר אֲשַׁמַּע בְּקִלּוֹ לְשַׁלַּח אֶת־יִשְׂרָאֵל לֹא יִדְעֵתִי אֶת־יְהוָה וְגַם אֶת־יִשְׂרָאֵל לֹא אֲשַׁלַּח: וַאֲמַר פְּרַעֲהוּ. שְׁמָא דִּי לֹא אֲתַגְלִי לִי דְאַקְבִּיל לְמִימְרִיָּהּ. לְשַׁלְּחָא יָת יִשְׂרָאֵל. לֹא אֲתַגְלִי לִי שְׁמָא דִּי. וְאֲרִי יָת יִשְׂרָאֵל לֹא אֲשַׁלַּח; ג וַיֹּאמְרוּ אֱלֹהֵי הָעִבְרָיִם נִקְרָא עֲלֵינוּ נִלְכָּה־נָּא דְרָךְ שְׁלֹשֶׁת יָמִים בַּמְדְּבָר וְנִבְחַחַה לִיְהוָה אֱלֹהֵינוּ פֶּן־יִפְגַּעֲנוּ בְּדַבֵּר אוֹ בְּחָרָב: וַאֲמָרוּ. אֱלֹהָא דִּיהוּדָי אֲתַקְרִי עֲלֵנָּא. וְנִזִּיל פְּעִז. מַהֲלַךְ תְּלַתָּא יוֹמִין בַּמְדְּבָרָא. וְנִדְבַח קֹדֶם יי אֱלֹהֵנָּא. דְּלִמָּא יַעֲרַעְנָנָּא. בְּמוֹת אוֹ בְּקִטּוּל;

וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם מֶלֶךְ מִצְרַיִם לָמָּה מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן תִּפְרִיעוּ אֶת־הָעָם מִמִּעֲשָׂיו לָכוּ
 לְסַבְּלֹתֵיכֶם: וְאָמַר לְהוֹן מֶלֶכָּא דְּמִצְרַיִם. לָמָּה מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן. תִּבְטְלוּן יָת עַמָּא מִעֲבִידְתָּהוֹן. אִיזִילוּ
 לְפֹולְחָנְכוֹן: וַיֹּאמֶר פֶּרְעֹה הַיְרָבִים עֲתָה עִם־הָאָרֶץ וְהִשְׁבַּתֶם אֹתָם מִסַּבְּלֹתָם:
 וְאָמַר פֶּרְעֹה. הָא מִדְּסִגְיָאִין בְּעֵן עַמָּא דְאַרְעָא. וְתִבְטְלוּן יָתְהוֹן מִפֹּולְחָנְהוֹן: וַיֵּצֵאוּ פֶּרְעֹה בַיּוֹם הַהוּא
 אֶת־הַנְּגֻשִׁים בָּעָם וְאֶת־שֹׁטְרָיו לֵאמֹר: וּפְקִיד פֶּרְעֹה בַיּוֹמָא הַהוּא. יָת שְׁלֹטְנֵי עַמָּא. וְיָת
 סְרְכוּהֵי לְמִימְרָא: ז' לֹא תֵאסְפוֹן לְתֵת תְּבוֹן לָעָם לְלִבְן הַלְּבָנִים כְּתִמּוֹל שְׁלֹשָׁם הֵם
 יִלְכוּ: וְקִשְׁשׁוּ לָהֶם תְּבוֹן: לֹא תִיסְפוֹן. לְמַתָּן תִּבְנָא לְעַמָּא. לְמַרְמֵי לְבַנִּין כְּמַאתְמָלֵי וּמִדְּקִמּוּדֵי. אֲנוּן
 יִיזְלוּן. וְיִגְבּוּן לְהוֹן תִּבְנָא: ח' וְאֶת־מִתְפַּנֵּת הַלְּבָנִים אֲשֶׁר הֵם עֹשִׂים תִּמּוֹל שְׁלֹשָׁם
 תִּשְׁימוּ עֲלֵיהֶם לֹא תִגְרְעוּ מִמֶּנּוּ כִּי־נִרְפִים הֵם עַל־כֵּן הֵם צִעֲקִים לֵאמֹר נִלְכָּה
 נִזְבַּחַה לְאֵלֵהֶינּוּ: וְיָת סְכוּם לְבַנְיָא. דְּאֲנוּן עֲבָדִין מַאתְמָלֵי וּמִדְּקִמּוּדֵי תִמְנוּן עֲלֵיהוֹן. לֹא תִמְנְעוּן מִנְיָה.
 אֲרִי בְטִלְגִין אֲנוּן. עַל כֵּן. אֲנוּן מִצְוָחִין לְמִימְרָא. נִיזִיל נִדְבַח קָדָם אֱלֹהֵנָא: ט' תִּכְבֹּד הָעֲבָדָה
 עַל־הָאֲנָשִׁים וְיַעֲשׂוּ־בָהּ וְאֵל־יִשְׁעוּ בְּדַבְרֵי־שִׁקְרָא: יתְקַף פֹּולְחָנָא. עַל גּוֹבְרֵיָא וְיַתְעַסְקוּן בֵּיהּ.
 וְלֹא יַתְעַסְקוּן בְּפִתְגָמִין בְּטִילִינּוּ: י' וַיֵּצְאוּ נְגֻשֵׁי הָעָם וְשֹׁטְרָיו וַיֹּאמְרוּ אֶל־הָעָם לֵאמֹר כֹּה
 אָמַר פֶּרְעֹה אִינְנִי נָתַן לָכֶם תְּבוֹן: וּנְפִקוּ. שְׁלֹטְנֵי עַמָּא וְסְרְכוּהֵי. וְאָמְרוּ לְעַמָּא לְמִימְרָא. כְּדָנּוּן
 אָמַר פֶּרְעֹה. לִית אֲנָא. יְהִיב לְכוּן תִּבְנָא: יא' אֹתָם לָכוּ קָחוּ לָכֶם תְּבוֹן מֵאֲשֶׁר תִּמְצְאוּ כִּי אֵין
 נִגְרַע מִעֲבַדְתְּכֶם דְּבָרָא: אֲתוּן. אִיזִילוּ סְבוּ לְכוּן תִּבְנָא. מֵאֲתַר דְּתִשְׁכַּחוּן. אֲרִי לֹא יַתְמַנְעָא. מִפֹּולְחָנְכוֹן
 מִדְּעַם: יב' וַיִּפֵּן הָעָם בְּכָל־אָרֶץ מִצְרַיִם לְקִשְׁשׁ קֶשׁ לְתִבּוֹן: וְאֲתַבְדַּר עַמָּא בְּכָל אַרְעָא
 דְּמִצְרַיִם. לְגַבְבָּא גְלִי לְתִבְנָא: יג' וְהַנְּגֻשִׁים אֲצִים לֵאמֹר כָּלוּ מִעֲשִׂיכֶם דְּבַר־יוֹם בַּיּוֹמוֹ
 כְּאֲשֶׁר בִּהְיוֹת הַתְּבוֹן: וְשְׁלֹטְנֵי דְחִקִּין לְמִימְרָא. אֲשִׁלִּמוּ עֲבִידְתְּכוֹן פִּתְגָם יוֹם בַּיּוֹמִיָּה. כְּמָא דְהָיִיתוּן
 עֲבָדִין כְּדִ מְתִיחִיב לְכוּן תִּבְנָא: יד' וַיָּכּוּ שֹׁטְרֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר־שָׂמוּ עֲלֵיהֶם נְגֻשֵׁי פֶּרְעֹה
 לֵאמֹר מַדּוּעַ לֹא כְלִיתֶם חֻקְכֶם לְלִבְן כְּתִמּוֹל שְׁלֹשָׁם גַּם־תִּמּוֹל גַּם־הַיּוֹם: וּלְקוּ.
 סְרְכֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל. דְּמִנְיָאוּ עֲלֵיהוֹן. שְׁלֹטְנֵי פֶּרְעֹה לְמִימְרָא. מְדִין. לֹא אֲשִׁלִּימְתוּן גְּזִירְתְּכוֹן לְמַרְמֵי לְבַנִּין
 כְּמַאתְמָלֵי וּמִדְּקִמּוּדֵי. אֲף תְּמָלֵי אֲף יוֹמָא דִּין: טו' וַיָּבֹאוּ שֹׁטְרֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּצְעֲקוּ אֶל־פֶּרְעֹה
 לֵאמֹר לָמָּה תַעֲשֶׂה כֹה לְעַבְדֶּיךָ: וְאֲתוּ. סְרְכֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל. וַיִּצְוּ קָדָם פֶּרְעֹה לְמִימְרָא. לָמָּה
 מִתְעַבִּיד כְּדִין לְעַבְדְּךָ: טז' תְּבוֹן אֵין נָתַן לְעַבְדֶּיךָ וְלְבַנִּים אֲמָרִים לָנוּ עֲשׂוּ וְהִנֵּה עֲבַדֶּיךָ
 מִכִּים: וְחֻטְאֵת עִמָּךָ: תִּבְנָא. לֹא מְתִיחִיב לְעַבְדְּךָ. וְלְבַנְיָא. אֲמָרִין לָנָא עֲבִידוּ. וְהָא עַבְדְּךָ. לָמוּן וְחֻטְוּ
 עֲלֵיהוֹן עִמָּךָ: יז' וַיֹּאמֶר נִרְפִים אֹתָם נִרְפִים עַל־כֵּן אֹתָם אֲמָרִים נִלְכָּה נִזְבַּחַה לִיהוָה:
 וְאָמַר. בְּטִלְגִין אֲתוּן בְּטִלְגִין. עַל כֵּן אֲתוּן אֲמָרִין. נִיזִיל נִדְבַח קָדָם יי'

יח וְעַתָּה לָכוּ עֲבְדוּ וְתִבְנֶן לֹא־יִנְתְּנוּ לָכֶם וְתִבְנֶן לְבָנִים תִּתְּנוּ: וּכְעַן אֵיזִלוּ פְּלֹחוּ. וְתִבְנֶן
 לֹא יִתְּיָהִב לָכוֹן. וּסְכוּם לְבִנְיָא תִּתְּנוּ; יט וַיִּרְאוּ שְׂטָרֵי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֹתָם בְּרַע לֵאמֹר
 לֹא־תִגְרְעוּ מִלְּבַנְיֹכֶם דְּבַר־יוֹם בְּיוֹמוֹ: וְחֹזוּ. סְרְכֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל. יִתְּהוֹן בְּבִישׁ לְמִימְרָה. לֹא תִמְנְעוּן
 מִלְּבַנְיֹכוֹן פִּתְגָם יוֹם בְּיוֹמִיָּה; כ וַיִּפְגְּעוּ אֶת־מֹשֶׁה וְאֶת־אַהֲרֹן נֹצְצִים לְקִרְאָתָם בְּצֵאתָם
 מֵאֵת פְּרַעֲהִ: וְעָרְעוּ יֵת מֹשֶׁה וְיֵת אַהֲרֹן. קִימִין לְקַדְמוֹתָהוֹן. בְּמִפְקֵהוֹן מַלְּוֹת פְּרַעֲהִ; כא וַיֹּאמְרוּ
 אֲלֵהֶם יִירָא יְהוָה עֲלֵיכֶם וַיִּשְׁפֹּט אֲשֶׁר הִבְאִשְׁתֶּם אֶת־רִיחֲנוּ בְּעֵינֵי פְרַעֲהִ וּבְעֵינֵי
 עַבְדָּיו לְתֵת־חֶרֶב בְּיָדָם לְהִרְגֵנוּ: וְאָמְרוּ לְהוֹן. יִתְּגַלִּי יֵי. עֲלֵיכוֹן וַיִּתְּפָרַע. דְּאֲבֵאִישְׁתּוֹן יֵת רִיחֲנָא.
 בְּעֵינֵי פְרַעֲהִ וּבְעֵינֵי עַבְדּוֹהִי. לְמַתָּן חֶרֶבָא בְּיַדְהוֹן לְמִקְטָלָנָא; (מפטיר) כב וַיֵּשֶׁב מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה
 וַיֹּאמֶר אֲדֹנָי לָמָּה הִרְעַתָּה לְעַם הַזֶּה לָמָּה זֶה שְׁלַחְתָּנִי: וְתַב מֹשֶׁה. לְקַדָּם יֵי וְאָמַר. יֵי.
 לָמָּא אֲבֵאִישְׁתָּא לְעַמָּא הַדִּין. לָמָּא דָּנִן שְׁלַחְתָּנִי; כג וּמֵאֲז בְּאֵתִי אֶל־פְּרַעֲהִ לְדַבֵּר בְּשִׁמְךָ הִרַע
 לְעַם הַזֶּה וְהֵצֵל לֹא־הֵצֵלְתָּ אֶת־עַמְּךָ: וּמַעֲדָן. דְּעֵלִית לֹוֹת פְּרַעֲהִ לְמַלְלָא בְּשִׁמְךָ. אֲבֵאִישׁ
 (מִיֵּי אֲתַבְּאִישׁ) לְעַמָּא הַדִּין. וְשִׁיזְבָּא לֹא שִׁיזְיִבְתָּא יֵת עַמְּךָ; ו א וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה עֲתָה תִרְאֶה
 אֲשֶׁר אֶעֱשֶׂה לְפְרַעֲהִ כִּי בְּיַד חֲזָקָה יִשְׁלַחֶם וּבְיַד חֲזָקָה יִגְרָשֶׁם מֵאֶרֶצוֹ: וְאָמַר יֵי
 לְמֹשֶׁה. בְּעַן תַּחֲזִי. דְּאֶעֱבִיד לְפְרַעֲהִ. אֲרִי בְּיַד תְּקִיפָא יִשְׁלַחְנוּ. וּבְיַד תְּקִיפָא. יִתְּרִיכְנוּן מֵאֶרְעִיָּה; ס

קכ"ד פיסוקים, מעדי סימן.